

Jeg har faaet det Indtryk, at den meget ærede Conseilspræsident har Noget paa Hjerte, som han ikke har Lyft til at sige, saa jeg synes ikke, der er Grund til at rose ham for Naahed, saaledes som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) har gjort. Det forekommer mig, at den ministerielle Presse er mere oprigtig end selve Ministeriet. Naa, vi kunne da ogsaa nøies med, hvad vi høre gennem Ministeriets Presse, da det jo med Sikkerhed kan siges at være Ministeriets egen Røst, saalænge Ministeriet ikke taler imod den. Jeg siger: altsaa kan Meningen med dette Lovforslag kun være et af to: enten er dette Lovforslag en Forberedelse til nye Tilstande, enten er det den Vej, ad hvilken man undgaar midlertidige Finantslove og samtidig bevarer Skindet af at have bestræbt sig for at faae dem, enten er det dette, eller ogsaa kommer dette Forslag til os som et Tryk og en Tvang med Hensyn til den ordinære Finantslov. Den meget ærede Conseilspræsident har i Dag givet det en Vending, som om det Sidste nærmest var hans Tanke. Han har vist os, hvorledes vi kunne slippe for dette Forslag, naar vi give ham paa Finantsloven det, han mener at kunne være tjent med. Det er ganske vist en Naade. Naar man frivillig udleverer sin Frakte, saa er man fri for at blive plyndret. Naar vi paa Finantsloven give Ministeriet, hvad det behøver, saa slippe vi for den Formædelse, der ligger i dette Forslag. Men jeg tror dog, der her i Thinget er den Følelse af Ære, den Følelse af Repræsentationens Værdighed, at et Forslag, som kommer til os, mildest fortolket, aabenbart med den Mening at tvinge os til Noget paa Finantsloven, som strider mod vor Overbevisning, at det vil her i Thinget gjøre den modsatte Virkning. Derjom det Andet skulde blive Resultatet heraf, derjom Ministeriet skulde faae Ret i, at det nu var givet, at den gamle Form for midlertidige Finantslove ikke kan bruges — og det, at den ikke kan bruges, vil jo ikke sige Andet, hvis det viser sig at være Tilfældet, end at Ministeriet og Landstinget enes om, at de ikke vil bruge den længer — derjom det altsaa, som sagt, skulde vise sig, at den midlertidige Finantslov, som det hedder, ikke længere kan bruges, og derjom det endvidere ikke lykkes Ministeriet at tilvejebringe en ordinær Finantslov, saa staa vi altsaa paa et Punkt, som dette Thing ikke har det i sin Magt at hindre Ministeriet i at stille sig paa, naar Ministeriet har Lyft dertil. Det er jo saa, det maa vi erkjende, at den Magt har Mini-

steriet. Ministeriet kan bestemme Villkaarene for den forfatningsmæssige Kamp her i Landet; Ministeriet kan bestemme, om denne Kamp skal føres under regelmæssige eller uregelmæssige Tilstande; Ministeriet kan bestemme, om de to Retninger i den offentlige Mening, der kæmpe om Overtaget her i Landet, skulle kæmpe paa Lovens Grund eller udenfor Lovens Grund. Lad os være enige om, det kan Ministeriet gjøre; hvorfor skulde vi lægge Dølgemaal derpaa? Naar Ministeriet vil, saa kan det det, og at Ministeriet af og til foretrækker dette, have vi jo set i 1877. Men Ministeriet kan ikke standse den Udvikling, som er her i Landet; Ministeriet kan ikke hindre, at Befolkningen Dag for Dag mere og mere bliver "Venstre", og disse Foranstaltninger, som Ministeriet nu tror ere nyttige til at stemme op for Strømmen, ville vise sig at føre lige den modsatte Vej. Vi ere ikke i Tvivl derom, og jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende ikke har den allermindste Grund til at tvivle om, hvorledes det vil gaa her i Landet. Vi, som have levet her og arbeidet i Politiken i de sidste 12 Aar, og som kunne huske tilbage, hvorledes det stod for 12 Aar siden her i Kjøbenhavn — hvorledes der gik en Snæs Mennesker om og udgjorde hele Oppositionen, hele Venstre — sandelig vi have ikke, naar vi sammenligne Hint med hvad der sker i dette Øieblik, nogen som helst Grund til ikke at gaa Fremtiden i Møde med det allerbedste Haab. Naar der ikke i disse 12 Aar har været nogen Dag og Time, hvor vi have tvivlet om Seiren, saa have vi i dette Øieblik, paa denne Dag, mindre end nogensinde Grund til at tvivle om, at Loven og Retten vil seire her i Landet.

Formanden (Berg): Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag, da der er flere Talere indtegnede.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Bemyndigelse til midlertidig at opkræve Skatter og afholde Statsudgifter.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Fastsættelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder.